

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 618 יום ה' 5 באפריל 2012

השבוע בגיליון

תיקון 42 לחוק מס ערך מוסף // חג פסח כשר ושמה!! //

עדכונים מהשטח

מצוקת המדווחים

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

תיקון 42 לחוק מס ערך מוסף

4. מועד הדיווח השנתי על סה"כ מחזור עסקאותיו של "איחוד עוסקים" לפי סעיף 71א(א) לחוק יהיה מעתה, תוך 90 ימים מתום שנת המס לגביה מוגש הדיווח.

5. הוספת סעיף 95א(1) לחוק הקובע סנקציה נוספת לפיה עוסק שיהיה רשאי לדרוש מס תשומות בחשבונית מס או ברשימון יבוא ולא דרש, רשאי מנהל מע"מ להטיל עליו **קנס בשיעור של 30% מסך התשומות שלא דרש**.

יצוין, כי היה והמנהל עשה שימוש בסמכותו לפי סעיף זה והטיל קנס בגובה 30% מסך התשומות, רשאי העוסק להגיש ערעור לביהמ"ש בתוך 30 ימים מיום שנודע לו על החלטת המנהל להטיל את הקנס. ערעור כאמור יוגש לביהמ"ש המחוזי.

♦ הערת מערכת: לענין הקנס נעיר, כי במסגרת הדיון בענין תיקון 42 בכנסת (מיום 6.3.2012), היתה מחלוקת בענין ניסוח הקנס שבסעיף 95א(1). הוצע, כי במקום המלים "קנס בגובה 30%..." יופיע "קנס עד 30%...". הרשות התנגדה לשינוי שהוצע ולכן בתיקון נרשמו המלים "קנס בגובה 30%...".

לטעמנו, היות ומילותיו של סעיף 95א(1) זהות למילותיו של סעיף 95א(א) בענין גובה הקנס, שם נכתב: "קנס של 1%...", לבית המשפט ישנה סמכות להפחית את הקנס שייקבע על ידי המנהל בסעיף 95א(א).

♦ ביום 1.4.2012 פורסם ברשומות תיקון 42 לחוק מס ערך מוסף התשל"ו – 1975 (להלן: "התיקון").

נציין, כי השינויים והתיקונים שבוצעו בחוק מע"מ במסגרת התיקון כאמור הוצעו לתיקון כבר בעבר אולם זכו לחקיקה רק כעת במסגרת התיקון האמור. מטרתו העיקרית של התיקון הינה לאפשר תזרים מזומנים נוח וקל לעוסקים הקטנים והבינוניים.

עיקרי התיקון כדלקמן:

1. הוספת חריג נוסף על החריג הקבוע בסעיף 29א(1) לחוק לפיו, מועד החיוב במס במתן שירות ע"י עוסק שמחזור עסקאותיו עולה על 15 מיליון ש"ח יחול במועד מתן השירות.

2. הוספת סעיף 47א(1) לחוק, הקובע הקלה מהותית לפיה עוסקים המדווחים על בסיס מזומן רשאים שלא להנפיק חשבוניות מס, אלא עם קבלת התמורה. במסגרת התיקון, אף נאסר על קונה/לקוח לדרוש חשבונית מספק בטרם שילם הקונה את התמורה.

במסגרת התיקון נקבעה הוראת שעה (למשך שנה) בסעיף 19ב(1) לחוק לפיה, גם עוסק יצרן, שמחזור עיסקו אינו עולה על 1,950,000 ש"ח ואינו מעסיק יותר מ-6 מועסקים, רשאי לדווח על עסקאות מכר על בסיס מזומן. הוראת השעה כאמור מאפשרת לאותם העוסקים עליהם היא חלה ליהנות מהוספת סעיף 47א(1) לחוק.

3. תיקון סעיף 46א(א) לחוק- קובע כלל גורף לכל סוגי העסקאות לפיו, חובת הנפקת חשבונית המס הינה תוך 14 יום ממועד החיוב במס.

צוות מס פהס מאחל לקוראי העיתון חג פסח שמח וכשר
הגיליון הבא, מספר 619, יתפרסם ב- 19.4 לאחר חוה"מ פסח

העיתון המקצועי לענייני מסים

מצוקת המדווחים

נדב הכהן, רו"ח

רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות' - רואי חשבון

דווקא בפני עוסקים ישרי דרך, ולהעלות את מפלס התסכול לגבהים שלא היו ידועים בעבר.

בהקשר זה נחרוג ממנהגנו, ונביא להלן ככתבה וכלשונה רשימה קצרה, שפרסמנו ביום 24.12.2009 באתר האינטרנט של "דה-מרקר":

1. במדינת חלמ"ק (הלא היא מדינת חלם המקוונת) יסכים כל תושב נאמן להפוך למאגר נתונים נייד, ובגופו יושתל שבב אלקטרוני מתקדם (להלן: "השבב").

2. תושב נאמן שבגופו יותקן השבב יכונה להלן תנ"מ (תושב נאמן מדווח).

3. תנ"מ פעיל ידווח לריבון, באופן רציף ומקוון, על מעשיו ועל מעשי מקורביו (כהגדרתם בחוק המידע המקוון).

4. תנ"מ פעיל ידווח לריבון, באופן רצוף ומקוון, על כל מעשה או מחדל שיש יסוד להניח כי עלולים הם להיחשב לעבירה, על פי כל דין.

5. תנ"מ פעיל יקבל מאת הממונה האזורי אישור יומי ומקוון, הכולל מידע על איכות דיווחיו של התנ"מ באותו יום.

6. תנ"מ פעיל שאיכות דיווחיו לא תעמוד בתקן שקבע לו הממונה האזורי ייענש, בדרך שיחליט עליה הממונה.

7. תנ"מ פעיל שאיכות דיווחיו תימצא טובה במיוחד יתוגמל, בדרך שיקבע הממונה.

8. תנ"מ פעיל שינסה לפגוע בשבב בכל דרך שהיא, יוחרג על ידי הממונה האזורי מאוכלוסיית התנמ"ים, על כל הכרוך בכך.

9. תושב חלמ"ק שאינו תנ"מ פעיל ייקרא עב"מ (עברייני בלתי מדווח) ויחויב בתשלום היטל חודשי, בסכום השווה לשווי השימוש המרבי ברכב כפול שלושה.

10. תנ"מ פעיל שהגיע לגבורות יוכרז כתנ"מ ותיק ויתוגמל על ידי הממונה האזורי, בדרך שיחליט עליה הממונה.

והיה מחננו טהור ומקוון!!

♦ מתוקף ההוראה שנקבעה בסעיף 2 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") מוטל מס ערך מוסף על עסקה בישראל ועל ייבוא טובין.

כמו-כן, מתוקף ההוראות הכלולות בסעיף 4 לחוק, מוטל מס שכר על פעילות בישראל של מוסד ללא כוונת רווח, וכן מוטל מס שכר ורווח על פעילות בישראל של מוסד כספי.

♦ החוק גדוש בהוראות "עשה" ו"אל תעשה" - ואף הותקנו לו תקנות לרוב - ונשזרו בו הוראות "אנטי-תכנוניות" לצורך ושלא לצורך, הכול כדי לגבש את תכלית החקיקה ולגבות את המס שמביא לידי ביטוי (פחות או יותר) את הערך המוסף בידי המדווח.

מעת לעת מנסרים באוויר העולם דברי אפיקורסים, התמהים האם השכר שווה בצער המלך (ובמקרה זה הכוונה לצערם של נתני המלך), ומציעים לשקול הנהגת מס מכירה כתחליף למס ערך מוסף, אך כמו במקרים אחרים הכלבים נובחים והשיירה עוברת.

♦ בעידן הדיווח המקוון נכפו על המדווחים מטלות רבות נוספות, שאין שכרן בצדן, שמטרתן (המוצהרת) הינה הצורך להתמודד עם תופעת חשבוניות המס הפיקטיביות.

לשם כך נדרשים המדווחים (במידה כזאת או אחרת) למסור דיווח מקוון בדבר העסקאות שעשו ובדבר התשומות שהיו רשאים לנכות במהלך תקופת הדיווח (חובת הדיווח חלה, בשינויים המתחייבים, גם על מלכ"רים ועל מוסדות כספיים).

♦ בתיקון מס' 42 (והוראת שעה) לחוק, שנתפרסם בספר חוקים 2351 מיום 1.4.2012, נכללו הוראות שונות (לקולא או לחומרא) ואת עניינו צדה פיסקה 5 לתיקון, שמכוחה הורחבה סמכות המנהל להטלת קנסות על חייב במס שהוא עוסק.

ההוראה החדשה (שתיכלל מעתה בסעיף קטן א' 95 לחוק העיקרי) מתירה למנהל - בין היתר - להטיל על העוסק קנס בשיעור של 30% מסך התשומות שלא ניכה במועד הנכון (ושהובאו בחשבון בדיעבד לאחר מכן) אם לא רשם אותן בפנקסי החשבונות שהוא מנהל (הכוונה, כנראה, לרישום במועד הנכון).

♦ הוראה זו, שנועדה מן הסתם להכביד על עוסקים "מתוחכמים", עלולה להפוך למכשול

העיתון המקצועי לענייני מסים

חיוב במס כספי פיצויים בכלל של "דין הפיצוי כדין הפירצה" ע"מ 1359-08 תופאפ תעשיות בע"מ נ' פ"ש מפעלים גדולים רוזנברג אברהם, משפטן (יועץ מס)

אצל המקבל על פי טיב הנזק אותו בא לפצות. ככל שהפיצוי נועד לכסות הפסד בגין הכנסה שוטפת, יחויב הפיצוי כהכנסה פירותית, ואילו ככל שבא לפצות אבדן נכס הונק, יסווג הפיצוי כהכנסה הונית". סך של 49,500,000 ש"ח ששולם כפיצוי בגין מבנים וציוד, שריפת המבנים והציוד במפעל של המערערת נכנסת לחלופה של סעיף 88 לפקודה "פעולה או אירוע שבעקבותיו יצא נכס בדרך כל שהיא מרשותו של אדם". המערערת מתייחסת להגדרת המונח "מכירה" שבסעיף 88 לפקודה, ובין השאר טוענת כי משמעות החלופה שלעיל "היא ש"הנכס" ש"יצא" "מרשותו" של הבעלים, "נכס" זה שריר וקיים, והוא נמצא עתה "ברשותו" של בעלים אחר". על כן, לטענת המערערת, אירוע בו הנכס "עולה בעשן" ואינו קיים יותר אינו בגדר "מכירה". ביהמ"ש אינו מוצא בלשון החלופה שלעיל עיגון לטענה זו של המערערת. כל שנדרש על פי נוסח החלופה שלעיל הוא קרות אירוע שבעקבותיו יצא נכס בדרך כל שהיא מרשותו של אדם ואין כאן דרישה של הקניית הנכס לאחר. תשלום פיצוי בגין מלאי שנגנב או נהרס מאת מבטח, מהווה מימוש. כך גם, תשלום פיצוי בגין נזקים שנגרמו לנכס הון, בין אם הנכס התכלה או רק נפגע, נחשב לאירוע הבא בגדר "מימוש". מקום שהמימוש מצמיח ריווח, יחויב הריווח במס. ביהמ"ש לא רואה לנכון להתערב בקביעתו של המשיב, בעניין מיסוי התשלום בסך 49,500,000 ש"ח שקיבלה המערערת מחברת הביטוח, כרווח הון. סך של 1,600,000 ש"ח ששולם כפיצוי בגין השכרת מחסן קירור ופיצוי למגדלים, הוצאות אלה, דווחו על ידי המערערת כהוצאה פירותית ממילא ובהתאם לעקרון מילוי הפירצה יש לראות בפיצוי שקיבלה המערערת כהכנסה פירותית. וכן היתרה שהיא פיצוי בגין דמי שכירות ששילמה המערערת, הכיצד היא הונית? דמי השכירות הם הוצאה שבפירות והשיפוי בגינם נותר במשור הפירותי אף הוא. ביהמ"ש לא רואה לנכון להתערב בקביעתו של המשיב בעניין יתרת העודף בסך 1,600,000 ש"ח. האם הייתה למערערת פעילות ייצורית בשנת 2005, במכתב ששלח ראש תחום ביקורת השקעות למערערת ביום 19.9.00, קבע: "מחזור הנובע משירותי קירור שלא לשימוש מוצרי המפעל לא יהיה זכאי להטבות במס". לאחר השריפה חדל המפעל בבאר טוביה לפעול בייצור טוגנים קפואים והפך לכל היותר ל"מרכז קירור לוגיסטי". לאור האמור אין המערערת זכאית להטבת מס בשנת 2005. אשר על כן, דין הערעור להדחות.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 29.03.2012

ב"כ המערערת: עוה"ד אליעזר צוקרמן

ב"כ המשיב: עו"ד אלפא ליבנה, פרק' מחוז ת"א (אזרחי)

♦ המערערת, חברת תופאפ הפעילה בבאר טוביה מפעל לייצור מוצרי תפוז"א ומוצרי מזון קפואים, עבור אלוניאל בע"מ זכיינית של מקדונלדס בישראל. ביום 3.12.2004 פרצה שריפה במפעל ומרבית המבנים, הציוד והמלאי ניזוקו. בשנת 2005 קיבלה המערערת מחברת הביטוח פיצוי בסך 82,300,000 ש"ח בגין נזק למכונות, ציוד, מבנים, מלאי, התחייבות כלפי מגדלים, התחייבות כלפי מקדונלדס, הוצאות שונות ואובדן רווחים. המערערת ייחסה סך של כ- 59,000,000 ש"ח לשנת המס 2004 וכ- 23,300,000 ש"ח לשנת המס 2005. בשנת המס 2004 דיווחה המערערת על הכנסה שאינה חייבת במס המורכבת מפיצוי בסך 49,500,000 ש"ח על נזק לרכוש קבוע ופיצוי בסך 1,600,000 ש"ח על נזק לתשתיות אחרות. על שטח המפעל שהתפנה בעקבות השריפה, הקימה המערערת בשנת 2005, מרכז קירור לוגיסטי שחלקו יועד להשכרה. באותה שנה העבירה המערערת את הזיכיון עם למקדונלדס לנכסי תופאפ 2005 בע"מ, חברה בבעלותה המלאה. בשנת המס 2005 דרשה המערערת הטבות מס על סמך כתב אישור שניתן לה לפי חוק עידוד השקעות הון, התשי"ט 1959, לפיו זכאית להפחתת מס על הכנסתה המאושרת (25%) בשנות המס 1999-2005. המשיב קבע: א. בעקבות שריפת המפעל בשנת המס 2004, נוצר אירוע של "מכירה" כהגדרתה בסעיף 88 לפקודת מס הכנסה והפיצוי שנתקבל מחברת הביטוח מהווה "תמורה" ובכך נוצר רווח הון "ממכירת" הנכסים שנשרפו. ב. שנת המס 2005, כי בשנת המס החברה אינה זכאית להטבות מס מכוח החוק לעידוד השקעות הון 1959. בשנה זו אין בחברה פעילות ייצורית כנדרש ע"פ כתב האישור, ועל כן אין היא זכאית להטבות מכוח החוק לעידוד השקעות הון ומכאן הערעור. ביום 16.2.2010 הגישו הצדדים "רשימה מוסכמת של עובדות, פלוגתאות ומוצגים מטעם שני הצדדים": האם הפיצוי בסך 49.5 מיליון ש"ח, חב במס רווחי הון כפיצוי על נזקים לחילופין בגין מימוש זכות תביעה. לחילופין, כמכירת הציוד שנשרף לחברת הביטוח; האם הפיצוי ע"ס 1.6 מיליון ש"ח הינו הכנסה פירותית חייבת במס; האם דמי השכירות ששולמו למגדלים מוכרים כהוצאה; האם ביצעה המערערת פעולות ייצוריות בשנת 2005.

ביהמ"ש המחוזי בת"א-יפו בפני כב' השופט מגן אלטוביה:

♦ עיקר ענייננו של הערעור נוגע לשאלת סיווג הפיצוי שקיבלה המערערת, ועל כן, נכון יהיה לפתוח בהלכה בעניין זה כאמור בפסק הדין ע"א 171/67 פקיד השומה למפעלים גדולים נ' הוצאת ספרים ש' ל' גורדון בע"מ "... מקום שבו מקבל נישום פיצוי בגין פגיעה או ויתור על הכנסה כלשהי יסווג הפיצוי

העיתון המקצועי לענייני מסים

חיוב במס בגין ויתור על אופציה במקרקעין במתחם הולילנד
י"ע 3012-09 פיננסיטק בע"מ נ' מנהל מיסוי מקרקעין
אמיר אבו ראזק, משפטן

ועדת ערר בפני כבוד השופט בדימוס משה רביד,
חברי הוועדה משה יצחקי ועו"ד ד"ר ליאור
דוידאי:

♦ הועדה קבעה, כי די לדחות את הערעור רק בהסתמך על האמור ב"הסכם המשולש" אשר נערך בין שלושת החברות, בהצהרותיה של העוררת בטופס הצהרת מוכר, במכתביה, בדוחות לבורסה ובראיות שנשמעו. **רק ויתור על זכות ללא תמורה פטור מתחולת חוק המקרקעין.** במקרה הנתון העניקה העוררת זכות לקבל זכות במקרקעין בתמורה לכסף. לדעת הועדה, באין טענה, כי ההצהרות שניתנו בטופס הצהרת המוכר, ניתנו בטעות או מתוך הטעייה, אין לסטות מהקביעה שמדובר במכירה שבה ויתרה העוררת על זכות האופציה בתמורה לכסף. ♦ העוררת טענה לאורך כל הדרך, כי מדובר בעסקה של ויתור על אופציה, שהייתה לה לטובת נידר, וכי קיבלה תמורת הויתור ועבור מחיקת הערת האזהרה סך 17,100,000 ש"ח, חלק במזומן וחלק באג"חים. העוררת האמינה, בעצת עורכי דינה, כי תפעל בהצלחה במסלול של מיסוי העסקה לפי פקודת מס הכנסה. משלא צלחה דרכה, העלתה טענות חדשות, בתקווה שאלה יועילו לבטל או לדחות את תשלום מס שבה. מה עוד שטענות חדשות אלו סותרות את הצהרותיה של העוררת בזמן אמת. הועדה לא קיבלה את טענת ביטול העסקה, הן מהטעם שאין מכירה חוזרת ללייקווד והן מהטעם שלא דווח על כך בזמן. כנ"ל לגבי טענת העוררת, כי אין לה רווחים מהתמורה שקיבלה באג"חים חסומים למסחר ולכן לא ניתן להעריך את שווי ולמסותם שכן הוצאו חשבונות בגין עסקה זו ושולם המע"מ, וכן כי אין מדובר כאן בחליפין. לפי ההסדר שהושג בעקבות הקושי בקביעת שווי המניות החסומות, נידחה מועד תשלום המס – ולא אירוע המס – לפי מועד המימוש המאוחר של המניות החסומות או תוך שנתיים, לפי המוקדם. במקרה הנתון חלפו יותר משנתיים. סעיף 104 לפקודת מס הכנסה דוחה את מועד אירוע המס של מניות חסומות, בהתקיים התנאים שבסעיף, לפרק זמן שלא יעלה על שנתיים או ששה חודשים מתום תקופת החסימה, הכול לפי המאוחר. למחיקת הערת האזהרה אין משמעות בנסיבות המקרה. ♦ חברי הועדה הסכימו עם פסק דינו של כב' הש' בדימוס רביד.

תוצאה:

♦ הערר נדחה.

ניתן ביום 26.03.2012
ב"כ הצדדים: לא צוין

♦ מדובר בערר על החלטת המשיב לחייב המערערת במס שבה בקובעו כי ויתורה לקבלת זכות במקרקעין הינה "מכירה" כמוגדר בסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), תשכ"ג (להלן: "החוק") וכי הפטור מתחולת החוק חל רק בגין ויתור על זכות ללא תמורה. העוררת ויתרה על זכות האופציה שניתנה לה ע"י חברת לייקווד במתחם הולילנד בירושלים בתמורה ל-17,100,000 ש"ח שישולמו לה ע"י חברת נידר אשר רכשה 50% מזכויות הבנייה במתחם מחברת לייקווד בעסקת קומבינציה.

♦ לטענת העוררת, התמורה שהתקבלה לא בגין הויתור על האופציה, אלא כדי שהעוררת לא תפריע לעסקה בין לייקווד ונידר. התמורה שולמה בגין מחיקת הערת האזהרה שנרשמה לטובת העוררת והוסרה במסגרת הסכם הפרשה. הערת אזהרה אינה זכות במקרקעין. לאור האמור, יש למסות את העסקה כהכנסה פירוטית או כרווח הון. התמורה שקיבלה העוררת אינה בגין זכות במקרקעין, ולכן אין חבות במס לפי סעיף 102 לחוק. גם אם כן, מועד התשלום של המס טרם הגיע ככל שהדבר נוגע לתמורה של האג"חים חסומים שקבלה העוררת ששוויון אינו ניתן להערכה באופן סביר. לבסוף טוענת העוררת כי ככל שנמכרה זכות במקרקעין, טרם התקיימו תנאי סעיף 51 או סעיף 91 לחוק. העוררת טרם קיבלה מעל מחצית התמורה בגין הויתור על האופציה, או עד מועד פירעון של האג"חים ואין זרימת מזומנים לקופתה בגין הויתור על האופציה ולכן יש סיבה מספקת לדחות את תשלום המס.

♦ לטענת המשיב, בטופס הצהרת המוכר הצהירו העוררת ונידר מה שווי התמורה בגין ויתור על האופציה. עניין זה גם מוסבר במכתב שבו נאמר כי העוררת הסכימה, במסגרת ההסכם משולש, לוותר על זכות הברירה תמורת הסכום של 17,100,000 ש"ח, עובדה זו נאמרה אף בדיווחיה של העוררת לבורסה. המשיב מוסיף כי בעסקה במקרקעין, שמים את הזכות במקרקעין בהתאם לשווייה בין מוכר מרצון לקונה מרצון. החריג הוא קביעת השווי בהתאם לתמורה המוצהרת כאשר התמורה נקבעה בתום לב ובלי שהושפעה מיחסים מיוחדים בין המוכר לקונה. מועד חתימת החוזה – יום ביצוע העסקה – הוא המועד הקובע, שבו התרחש אירוע המס (סעיף 1 לחוק). העוררת לא ציינה על גבי הטופס שבו הצהירה למס שבה על העסקה הראשונה האם החלקות שרכשה ישמשו מלאי עסקי או לא. המשיב טען כי לא רק מדובר בויתור בתמורה, אלא שהעוררת לא הגישה בקשה לפי סעיף 102 לחוק לביטול העסקה עם לייקווד. לבסוף טען המשיב, כי הערת האזהרה נמחקה מאחר ולעוררת לא היה צורך להבטיח את מימוש האופציה שניתנה לה ואשר העוררת ויתרה עליה.

העיתון המקצועי לענייני מסים

מאחר ולא הוכחה אמיתות החשבוניות – הן פיקטיביות
ע"מ (ב"ש) 1536-08 רמז אנרגיה ושירותים בע"מ נ' מס ערך מוסף
אברהם רוזנברג, משפטן (יועץ מס)

שלא כדין. לחילופין, להוכיח חריג שנקבע בפס"ד מ.א.ל.ר.ז., ולפיו מקום בו נקבע, כי חשבונית מס הוצאה שלא כדין היא תותר בניכוי, במידה והוכיח העוסק, כי עשה כל שביכולתו לאימות נתוני מוציא החשבונית בטרם ההתקשרות עימו.

♦ בעניין הטענה המקדמית, בדבר השימוע שלא כדין, פסק ביהמ"ש, כי מנהל המערכת הגיע לשימוע עם רואה החשבון ומנהלת החשבוניות של החברה, אנשי מקצוע המכירים את הליך השימוע ומודעים לזכויות המערכת בהליך זה. נציגי המערכת לא סברו שמחסור במסמכים מונע מהם עריכת שימוע כדין והמערכת, גם היא לא טענה, כי נציגיה ביקשו לעיין בחומר כלשהו ובסרוב. כמו כן, **העובדה שהמערכת בחרה שלא להעיד את אנשי המקצוע מדברת בעד עצמה ולו היה ממש בטענה זו הייתה מביאה אותם לעדות. לפיכך קבע ביהמ"ש, כי לא נפל פגם מהותי בעריכת השימוע.**

♦ בעניין אמיתות העסקאות, גם בשימוע וגם במסגרת ערעור זה, לא הציגה המערכת כל מסמך או ראיה שיש בהם כדי להעיד על ביצוע עסקאות והתקשרות עסקית עם אסימו. לא הוצג ההסכם אשר נחתם, אם נחתם, עם אסימו, אף שנטען, כי נחתם. לא הוצגו תדפיסי חשבון המעידים על העברת כספים בין החברות. חלק מהסכומים ששולמו עבור רכישת הדלקים, נטען ששולמו במזומן ואם נכון הדבר הרי שזה בניגוד לסעיף 47א(ג) לחוק, המחייב עוסק להעביר תשלום בסכום העולה על 20,000 ש"ח בהמחאה. **למעשה אין ולו ראיה כלשהי, קלושה ככל שתהיה, שאכן המערכת משכה דלקים מאסימו. המערכת לא טרחה להביא אף אחד מהעדים שיכול לתמוך בעדותה, הדבר אומר דרשני.** אשר לטענת עמידתה של המערכת בחריג שנקבע בפס"ד מ.א.ל.ר.ז. לפיו נדרשת היא להוכיח, כי בטרם התקשרותה עם אסימו, עשתה כל שלא לידה לבדיקת רישומה כדין, גם בחריג זה לא עמדה המערכת. גם אם נעשה הבירור הנטען ע"י המערכת ולפיו יימצא, כי במועד ההתקשרות עימה הייתה אסימו רשומה כדין, הרי שאין ברישום זה, לכשעצמו, כדי להכשיר עסקאות שלא בוצעו או להעיד על קיומה של התקשרות עסקית אמיתית בין אותם העוסקים הרשומים. משלא עמדה המערכת בנטל להוכיח שמדובר בעסקאות אמת עם אסימו, דחה ביהמ"ש את הערעור.

על המערכת הוטל כפל מס לפי סעיף 50(א1) לחוק והן קנס ש 1% מהמחזור לפי סעיף 95 (א) לחוק.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 25.3.2012

ב"כ המערכת: עו"ד בועז פינברג

ב"כ המשיב: עו"ד ערן סירוטה, פרק' מחוז דרום

♦ המערכת, חברה שעיקר עיסוקה במכירת דלקים. בדוחותיה לשנת 2006 ניכתה המערכת מס תשומות בסך של 354,573 ש"ח, בגין חשבוניות מס שהוצאו לזכותה על ידי חברת אסימו בע"מ (להלן: "אסימו"). מחקירה שנערכה ע"י יחידת החקירות של המשיב לחברת אסימו עלה, כי אסימו הנפיקה חשבוניות מס שלא כדין, בין היתר למערכת, ומשכך סירב המשיב להכיר למערכת בניכוי התשומות והורה על פסילת ספריה תוך הטלת כפל קנס. משלא הצליחה המערכת לשכנע המשיב בדבר התקשרות עסקית אמיתית עם אסימו, לחילופין בכך שגם אם הוצאו החשבוניות שלא כדין היה זה שלא בידעתה, הותר המשיב את החלטתו כאמור על כנה ומכאן הערעור.

♦ **המערכת העלתה טענה מקדמית לפיה החלטות המשיב פסולות מעיקרן וזאת מן הטעם שהשימוע בעניינה נוהל שלא כדין, בעת השימוע לא קיבלו נציגיה את המסמכים הרלוונטיים, עליהם ביסס המשיב את החלטתו, לעיונם.** עוד טענה המערכת, כי החשבוניות, נשוא הערעור, משקפות עסקאות אמיתיות עם אסימו והתמורה בגין החשבוניות שולמה במלואה. לחילופין, טענה המערכת, כי היה וייקבע, כי מדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין, המערכת לא ידעה ולא יכלה לדעת זאת במועד ההתקשרות עם אסימו, מה גם, שהמערכת בדקה שאסימו רשומה כדין במשרדי המשיב, בטרם התקשרה עימה.

♦ **המשיב טען, כי למערכת נערך שימוע, למערכת ניתנה ההזדמנות לסתור את ממצאי החקירה שהגיעו לידיה במסגרת השימוע בעניינה, אולם היא לא הציגה ולו בדל ראיה להוכחת קיומן של עסקאות אמת מאחרי החשבוניות.** לחילופין המערכת לא הוכיחה שידעה או שלא יכלה לדעת שמדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין, על כן, יש להותיר את החלטת המשיב על כנה.

ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע בפני כב' השופטת שרה דברת - ס.נשיא:

חוק מע"מ מקנה למשיב הסמכות להורות על פסילת ספריו של עוסק, תוך הטלת כפל מס, מקום בו נוכח מס תשומות מחשבונית שהוצאה שלא כדין, אלא "אם הוכיח להנחת דעתו של המנהל כי לא ידע שהחשבונית הוצאה שלא כדין". על העוסק מוטלת החובה להניח את דעתו של המנהל בדבר אי הידיעה אודות הוצאת החשבוניות שלא כדין. יתרה מזו, כשעסקין במחלוקת לבר פנקסית, בה התשובה שבבסיס המחלוקת - האם בוצעו עסקאות אמת אם לאו, יש להטיל את נטל ההוכחה על העוסק. על המערכת להוכיח, עמידה במבחן האובייקטיבי - שנקבע בע"א 4069/02 מ.א.ל.ר.ז. נ' מע"מ (להלן: **פס"ד מ.א.ל.ר.ז.**), כי החשבוניות נשוא הערעור, הוצאו כדין או שלכל הפחות המערכת לא ידעה, כי החשבוניות הוצאו

ליאת בן ארי - פרקליטת מיסוי וכלכלה

עו"ד ליאת בן-ארי - שווקי נבחרה על ידי ועדת המכרזים של נציבות שירות המדינה לתפקיד **פרקליטת מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)**. בן-ארי - שווקי תחליף בתפקיד את עו"ד אלה רובינק, שסיימה קדנציה של למעלה מעשור כפרקליטת המחוז. עו"ד בן-ארי - שווקי משרתת בפרקליטות מאז שנת 1998, וניהלה תיקים רבים במהלך השנים, לרבות פרשות ידועות כגון: תיק השוחד כנגד דודי אפל, תיק המרמה כנגד עודד גולד ושלמה וחניש, התיק כנגד חוקר המכס רון גרונלנד, ותיק הזיוף נגד לואי גאל. כיום עומדת עו"ד בן-ארי שווקי בראש צוות התביעה בתיק הידוע כפרשת הולילנד. עו"ד בן-ארי - שווקי, הינה בוגרת הפקולטה למשפטים של אוניברסיטת ת"א ובעלת תואר שני במנהל ציבורי מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

♦ **לאור היכרות רבת שנים הן עם הפרקליטה הנכנסת והן עם הפרקליטה היוצאת, אנו מאחלים לשתייהן ברכות חמות מכל הלב ודרך צלחה.**

לשכת עורכי הדין נגד לבנת פורן

בית המשפט המחוזי בירושלים, כב' הש' יוסף שפירא, קבע כי פעילותה של **לבנת פורן**, המנהלת והבעלים של המרכז למימוש זכויות רפואיות מהווה הסגת גבול מקצוע עריכת הדין. במסגרת פסק דין בן 40 עמודים, אשר בית המשפט בצו על פורן מלפנות למוסד לביטוח לאומי, לחברות הביטוח, למשרד הביטחון ולרשויות המס בשם לקוחותיהם, לרבות במכתבים בעלי אופי משפטי לגורמים כלשהם. לשכת עורכי הדין, שיוצגה על ידי עו"ד אסף פוזנר ואיתי ליבמן עפאים טענה, כי סכום שכר הטרחה שהמרכז של לבנת גובה מלקוחותיו הינו מקביל לנהוג בקרב עורכי הדין ומשקף אף הוא את היקף הייצוג שהמרכז מספק ללקוחותיו, הדומה להיקף הייצוג הניתן על ידי עורך דין באותם עניינים. הלשכה טענה, כי בפועל עוסק המרכז בייצוג משפטי, מסייע בעריכת מסמכים משפטיים ואף מייצג ונותן חוות דעת משפטיות. בית המשפט קיבל את עמדת הלשכה וקבע, כי פעולותיהם של הנתבעים הן פעולות המשיגות את גבול מקצוע עריכת הדין באופן מובהק וכי הם מפירים חובה חקוקה של חוק לשכת עורכי הדין.

מתנה לפסח: כתב אישום חמור

מחלקה המשפטית לתיקים מיוחדים ברשות המיסים, באמצעות עורכי הדין יעל אריה-הלדמן ואורן בר-עוז, הגישה ביום 4.4.2012 לבימ"ש השלום בפ"ת כתב אישום חמור כנגד ויקטור אלימלך ו-2 חברות, מ. צוקי (2006) בע"מ, ע.ו. פרויקטים בע"מ אשר בשליטתו. ויקטור מואשם, כי משך שנים (2006-2012) הוציא חשבוניות מס פיקטיביות על שם 10 עוסקים שונים ותוך שימוש באנשי קש, בסך של כ- 96,651,338 מיליון ש"ח. עוד מואשם אלימלך בעבירות מס נוספות, בעבירות של שימוש במסמך מזויף וכן בשיבוש הליכי חקירה. כתב האישום הוגש בעקבות חקירה מורכבת של פרשה הכוללת מספר חשודים. החקירה נוהלה על ידי מחלקת החקירות מכס ומע"מ ת"א ופקיד שומה חקירות מס הכנסה ת"א, עם יאלי"כ- להב 433. יחד עם הגשת כתב האישום, הגישה רשות המיסים לביהמ"ש גם בקשה למעצר עד תום ההליכים של ויקטור אלימלך, בעילות של מסוכנות ושיבוש הליכי משפט. כמו כן לגבי מעורב נוסף, תמיר נמני, ניתנה הצהרת תובע לפיה יוגש כנגדו כתב אישום ביום 5.4.2012 בגין חלקו בפרשה. כנגד תמיר נימני עומד ומתנהל כתב אישום בנוגע לחלקו בפרשת "עקיצה ברשת" בה הורשע יניב בן דוד ואחיו הראל בן דוד.

עשרות ביקורות בבת-ים ובחולון

ביום חמישי האחרון ערף משרד פקיד השומה חולון עשרות ביקורות בבת-ים ובחולון. מטרות המבצע, היו הגברת נוכחות בשטח במטרה לשפר את רמת הציות בנושאי דיווח על פעילות עסקית - פתיחת תיק ובדיקת איכות ניהול ספרים ורישום הכנסות כדין. העסקים שנבחרו לביקורת הם עסקים חדשים ועסקים שלא בוקרו מזה מזמן, עסקים שנמצאו בהם ליקויים בעבר ועסקים שהיה לגביהם מידע בדבר העלמת מס לכאורה. ענפי הביקורת היו מסחר, תעשייה ושירותים ביניהם: מזונות, חומרי בניין, הלבשה, הנעלה, פיצוחים, מספרות, קונדיטוריות, תשמשי קדושה, פרחים, רהיטים, נגרות, בתי דפוס, עיבוד מתכת, מסגריות, אלומיניום ועוד. 9 צוותים ערכו ביקורות ב- 75 בתי עסק משעות הבוקר המוקדמות ועד לשעות הערב. ב- 11% מהביקורות נמצא אי רישום תקבולים וב- 15% נמצאו ליקויים בניהול ספרים.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1

תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

העיתון המקצועי לענייני מסים

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.